

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ, ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਸਭ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਦੋਂ ਫੁੱਲ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮੂੰਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਚੇਲਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ? ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਮਤਲਬ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਂਗੇ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਸਟੂਡੈਂਟ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਦਰਜਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ - ਮੈਂ ਬੈਰਿਸਟਰ ਜਾਂ ਫਲਾਣਾ ਬਣਾਂਗਾ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਹਨ - ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਰਮਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਕਾਮਨ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸੱਤ ਬਾਬਾ ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਰਚਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂਕਿ ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਤਾਂ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ - ਰਿਜ਼ਵਨੇਟ ਹੋਣ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਬਦਲ ਦੇਵਤਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਣ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਇਹ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਬਦਲ ਅਜਿਹਾ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਕਿੰਨੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਸੇ ਭਵਿੱਖ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਰੂਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਦੈਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਸੀ, ਸੇ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਪੁੱਛਣਗੇ ਨਾ - ਬੱਚੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਬਹੁਤ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਬਹੁਤ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਤੂਫਾਨ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ। ਫਿਰ ਹੈ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ...। ਅੱਜ ਕਾਮ ਦਾ ਤੂਫਾਨ, ਕਲ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਤੂਫਾਨ, ਲੋਭ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਆਇਆ... ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਰਹੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਤੂਫਾਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਰਹੇ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੰਬਰੂ ਬਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਿੱਠੇ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ - ਖਾਂਦੇ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਹਿਸਾਬ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਹੀਨੇ, ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ.. ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਹੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਉਮਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਵੇਂ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਹਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ, ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾ ਪਦਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਨਾਲੇਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰਾ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਚਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਤਾਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਚੰਗਾ ਪਾਰੂ ਰੱਖਿਆ

ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਕਿਵੇਂ? ਤਾਂ ਖੁਦ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਫਲਾਣੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡੇ ਹਨ - ਕੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ! ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਤੇ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੋਜ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਕਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਿਖਦੀ, ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਮੇਸੂ ਵੇਲਯੂਬਲ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸੀ, ਅਮਰ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ, 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਾਲੇਜ਼ ਕੌਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ? ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ। ਮੇਹ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ, ਨਾਕਿ ਵਿਨਾਸੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ। ਇੰਨਾਂ ਸਮਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਨਾਸੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੇਹ ਰੱਖਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਲਿੱਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਅੱਜ ਇਹ ਭਾਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਅੱਜ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਲਵਤਨ, ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਚਤਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਰਤੱਵਿਆ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਯਾਦ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮਝ ਉਲਟੇ ਲਟਕ ਪਏ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਸਤ, ਚਿਤ, ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਦੁਖਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਮੱਛਰ ਆਦਿ ਦੀ ਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹਰ ਇੱਕ ਖੁਦ ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ, ਜੇ ਸਭ ਦਾ ਦੁਖ ਹਰਕੇ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨੇ ਨਾਲੇਜ਼। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਫਿਰ ਕੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਲੈਂਦੇ ਸੀ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬੇਬੀ ਵਿੱਚ (ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ) ਨਾਲੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਉਤਨਾ ਨੰਬਰਵਨ ਫੁੱਲ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫੁੱਲ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਭਨੂੰ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਕੰਡੇ ਵੀ ਹਨ। 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਕੰਡੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਕੋਡਿਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਕੋਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਬੂਲ ਦਾ ਕੰਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਕੰਡੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਪ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਰਾਵਨ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰੂ ਦੇ ਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਰੂ ਵਜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਨਵਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਦੇ ਦਿਨ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ, ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਆਦਿ -ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ -ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਨਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ - ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾਂ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ -ਉੱਤਰਦੇ ਕੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ! ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ - ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਇਹ ਜਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹੋਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਦਵਾਰਿਕਾ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਾਮ ਹੀ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾਮ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀਆਂ। ਦੂਸਰੇ ਨਾਵਲਜ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੈਰਾਗ ਕਿਸ ਦਾ? ਭਗਤੀ ਦਾ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ? ਜਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਭਗਤੀ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾਂ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਧਰਮ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਧਰਮ ਕੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੂ ਮਿਸਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ,

ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਨਿਕਲਕੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਛੱਡ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਪੱਤੇ ਵਾਪਿਸ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੇ ਮੂੰਝ ਪਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ) ਦਾਦਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਾਰੇ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਹੈ ਮਰਤਬੇ ਦੇ ਉੱਪਰ। ਇਹ ਭਾਈ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਇਹ ਭੈਣ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟੇ ਸਿਤਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਿਤਾਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਿਤਾਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅੰਗ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ। ਆਤਮਾ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ! ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ। ਇਹ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜਦਕਿ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਲਗ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ.. ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਹਾਂ ਨਾ। ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਹਾਂ! ਬਾਪ ਜੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਏ ਸੈਕਿੰਡ ਜੇ ਐਕਟ ਚਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਨਵੀਂ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਬੀਤਦਾ ਹੈ, ਮਿੰਟ ਬੀਤਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਛੱਡਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਕਹਿਣਗੇ - ਇਤਨੇ ਵਰ੍ਹੇ, ਇਤਨੇ ਦਿਨ, ਮਿੰਟ ਅਤੇ ਸੈਕਿੰਡ ਪਾਸ ਕਰ ਆਏ ਹਾਂ। ਪੂਰਾ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕੁਰੇਟ ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਮਿੰਟ ਸੈਕਿੰਡ ਸਭ ਨੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ - ਇਸਨੇ ਕਦੋਂ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਕਰਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਤਾਂ ਮਿੰਟ, ਸੈਕਿੰਡ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਪੂਰਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਮਿੰਟ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਅਵਤਰਣ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਆਇਆ! ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਇਆ। ਨਹੀਂ, ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣਾ ਬਣਾਂਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭਦੇ ਦੁਖ ਹਰਕੇ ਸੁਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।
2. ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਹੀ ਮੇਸ਼ ਵੇਲੂਏਬਲ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਅਮਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿਮੰਤਵਾਨ ਭਵ:
ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਂਧੀ ਤੁਫ਼ਾਨ ਲੱਗਦੇ ਹੀ ਹਨ, ਸਟੀਮਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਚਕਾਰ ਭੰਵਰ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ, ਥੱਕੇ ਜਾਂ ਰੁਕੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਹਿਮੰਤਵਾਨ ਬਣ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣੋ। ਇੱਕ ਬਲ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ - ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸਦਾ ਪੱਕਾ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਭੰਵਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਹਿਜ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਮੰਜਿਲ ਨੇੜੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਸਹਿਤ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

*****